# CE NE FACEM, FETELOR?

*Alertă prelungită, în rîndurile cronicarilor și comentatorilor de fotbal: după șapte etape n-avem un lider autoritar în campionatul diviziei A! Mai bine de jumătate dintre echipele participante sînt înghesuite în spațiul minim al celor două puncte, provincia deține primele locuri, Steaua și Dinamo București pot pierde oricînd în deplasare — ca să nu mai pomenim de Rapid, fiindcă, pur și simplu, îți se rupe inima...*

*Dar, vorba ceea, tot răul spre bine: dacă n-avem lider, avem în schimb despre ce discuta! Despre ce? Cum despre ce? Păi, tocmai despre asta, despre lipsa liderului. Orice s-ar zice, e o problemă foarte, foarte serioasă! Spuneți și dumneavoastră: de cincisprezece ani încoace s-a mai văzut campionat în care să nu te lămurești din capul locului că „dezbaterile" se vor desfășura între două-trei formații, blagoslovite cu tot ce există mai bun în Capitală sau în restul țării? Afară de Petrolul (pe vremuri) și de Argeșul, în sezonul precedent, s-a încumetat cineva să deranjeze dialogul răsfățatelor soartei (nu spun care-s alea, să vedem dacă ghiciți) — dialog pigmentat uneori cu un dram de culoare feroviară, așa, pentru pitorescul peisajului?!*

*Ah, ce vremuri, ce vremuri... Toate problemele rezolvate cu anticipație, toate atuurile împărțite din timp cui trebuia, tot spectacolul — o dulce improvizație cu zece figuranți, doi rezoneri și două super-vedete, alfa și omega fotbalului românesc ani și ani în șir! Și ce, nu era bine? N-am savurat noi, cu gura plină, roadele acestei — cum să-i zic — organizări gospodărești, atît de simple și de eficace? N-am ajuns chiar în turul doi al Cupei campionilor europeni, nu ne-am calificat — de două ori în 16 ani — în turneul olimpic, n-am învins pînă și pe danezi la ei acasă? Tempi passati...*

*Bineînțeles, atari succese n-au fost întîmplătoare; ca să obținem rezultatele cu pricina era absolută nevoie de două echipe de aur, care să concentreze cam tot ce se putea concentra în materie de dribling, șut și plonjon, pe spinarea tuturor celorlalte, care să rezolve, la modul lui Alexandru Macedon, problema supremației, a tricourilor de campioni, a reprezentativei și, evident — a liderului autoritar.*

*On revient toujours — precum băgați de seamă; ne-am întors deci și noi la acea chestiune arzătoare, la ordinea zilei: ce ne facem fără lider? În fond, e singurul lucru vrednic de atenție pe arena soccerului intern. Că se destramă echipe, că se duc pe rîpă jucători de valoare — senători de drept, pînă mai ieri, ai „naționalei" — că oameni ca Pîrcălab sau Lucescu sînt reintroduși în lot la protestele opiniei publice — astea, la urma urmelor, reprezintă niște amănunte insignifiante... Ca și lunga absență a Timișoarei din prima divizie, ca și imposibilitatea de a ne gîndi măcar la un antrenor-doi de peste hotare, ca și atîtea și atîtea alte fleacuri...*

*Sînt convins împreună cu dumneavoastră, stimați cititori, că toate dificultățile și toate dilemele se vor topi precum ceara la para focului, în clipa cînd pe firmamentul piclos al diviziei A — va răsări, în fine, astrul acela salvator — liderul propriuzis — fără de care, ce mai încolo-încoace, fotbalul nostru n-are nici un haz!*

**Dan DEȘLIU**

# SINTEZE PREOLIMPICE

**ESTE DATORIA ISTORIOGRAFILOR să stabilească adînca semnificație a olimpiadei care a separat Jocurile Olimpice de la Tokio de cele din Mexic. Noi o consemnăm ca pe cea mai agitată perioadă pe care a cunoscut-o epoca olimpică postbelică.**

**doctor în pedagogie, Nicu ALEXE**
directorul Centrului de cercetări științifice al CNEFS

## MIC BILANȚ PE PLANUL IDEILOR

**Zarva s-a stîrnit din clipa cînd s-a decis ca această ediție a Jocurilor Olimpice să fie găzduită de Mexico, oraș situat la o altitudine considerabilă. Specialiștii englezi au ripostat dramatizînd condițiile în care vor evolua sportivii la aceste întreceri. A fost nevoie de cele 3 săptămîni preolimpice din anii 1965, 1966 și 1967 pentru a se calma spiritele și a convinge lumea sportivilor că pe platoul de la Mexico nu se vor încheia prematur carierele lor, că și acolo se vor dobori recorduri, că prestigiul performanței va ieși mai întărit ca oricînd.**

**Problema adaptării a provocat o intensificare a cercetărilor fiziologice, biochimice și psihologice care au mărit considerabil volumul cunoștințelor. Efectele lor vor depăși limitele interesului Jocurilor Olimpice de la Mexico, constituind o admirabilă cucerire a științei sportive. Bazele construite special în Alpii francezi, în munții Caucaz, Balcani, Carpați etc., vor servi în continuare sportului modern. Prepararea performanței la altitudine și coborîrea la șes, pentru a o evidenția, a devenit o axiomă a concepției moderne despre antrenament.**

*Tabelul 1*

| Nr. crt. | TARA | Campionatele mondiale 1966 | Campionatele mondiale 1967 | TOTAL |
|---|---|---|---|---|
| 1 | U.R.S.S. | 47 | 24 | 71 |
| 2 | S.U.A | 19 | 2 | 21 |
| 3 | FRANȚA | 11 | 2 | 13 |
| 4 | UNGARIA | 8 | 5 | 13 |
| 5 | JAPONIA | 6 | 7 | 13 |
| 6 | ROMÂNIA | 9 | 2 | 11 |
| 7 | R.D.G. | 7 | 3 | 10 |
| 8 | R.F.G. | 10 | — | 10 |
| 9 | OLANDA | 5 | 4 | 9 |
| 10 | NORVEGIA | 7 | 1 | 8 |
| 11 | ITALIA | 5 | 2 | 7 |
| 12 | ANGLIA | 3 | 4 | 7 |

**Dosarul Jocurilor Olimpice de la Mexico cuprinde și un alt compartiment extrem de semnificativ pentru acțiunea susținută, dusă de unele comitete naționale, în vederea democratizării forului olimpic internațional. Hotărîrea ilogică adoptată la Grenoble cu privire la admiterea participării echipei olimpice a Republicii Sud-Africane, contrară spiritului articolului nr. 1 al Chartei Olimpice (care condamnă discriminările de ordin politic, rasial sau religios), a trebuit să fie abrogată, la scurt interval, de sesiunea C.I.O. de la Lausanne. A fost încă o victorie, alături de cea a admiterii participării distincte a sportivilor din Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei.**

**Cronica olimpiadei 1964—1968 mai cuprinde două capitole înrudite prin esența lor etică. Pentru salvarea onestității performanței sportive, s-a pus temelia juridică a luptei împotriva dopajului, s-a profilat forța executivă care s-o susțină, s-a perfecționat metodologia controlului anti-doping, concomitent cu precizarea listei substanțelor stimulatorii cu efect nociv.**

**Acțiunea — soră — întreprinsă de forurile naționale și internaționale a lichidat, sperăm pentru totdeauna, problema sexului în sportul feminin.**

**Tematica discuțiilor în jurul fenomenului olimpic actual s-a extins. Este supusă dezbaterii tendința de gigantism a organizării și festivului olimpic. Comitetele olimpice naționale mai mici iau poziție față de această tendință a Jocurilor, exacerbată de cele de la Grenoble și ascuțită continuu de disputa în care s-au angajat marile orașe ale lumii pentru obținerea dreptului de organizare. Șansele comitetelor mici, în acest teribil ritm al concurenței, devin tot mai neînsemnate. Fabuloasele sume alocate de stat, interesele și investițiile marilor firme producătoare de echipament sportiv, condițiile costisitoare de pregătire ale sportivilor au ridicat din nou, și motivat, problema anacronismului noțiunii de amator, stabilită de către generația trecută a diriguitorilor olimpici. Noul statut social al sportivului zilelor noastre, care și-a făcut din Jocurile Olimpice o supremă aspirație, se cere modificat și adaptat realităților actuale, pe care legiuitorul de ieri nu și le-a putut imagina. Lupta tot mai crîncenă purtată pentru supremația olimpică, a devenit o sursă de pesimism pentru cei ce apără unul din principiile care au stat la temelia Jocurilor Olimpice moderne: „important este să participi, nu să cîștigi".**

## SARABANDA RECORDURILOR ÎN ANII PREOLIMPICI

**Dar discuțiile olimpice n-au rămas izolate de disputele sportive. Dinamica performanțelor a fost, evident, mai intensă decît cea anterioară Jocurilor Olimpice de la Tokio. Nu se stinseseră bine ecourile ultimei ediții cînd atleții, îndeosebi, au și forțat barierele recordurilor momentului respectiv. Ne amintim că în anul 1965 a aparținut atletismului, în speță, alergătorilor. Acel an a fost dominat de australianul Ron Clarke. În 1968 s-au impus alergătorii pe distanțe scurte. Natația, halterele, sporturile nautice, tirul, boxul și luptele, scrima și polo au avut și ele un calendar foarte încărcat, iar lupta sportivilor pentru ocuparea locurilor în delegațiile olimpice ale celor 119 țări înscrise s-a soldat cu multe recorduri, cu modificarea vechilor ierarhii etc.**

**Desigur că în tabloul sportiv al fiecărui an sînt valabile rezultate obținute în competițiile oficiale: campionatele mondiale, europene și regionale, la ramurile înscrise în programul Jocurilor Olimpice, sau care au o mare circulație internațională.**

**Astfel, în anul de mijloc al intervalului olimpic — 1966, s-a stabilit un record de organizare a campionatelor mondiale. Concret, s-au desfășurat 47 de campionate și s-au decernat 270 de titluri. Din rațiune pur științifică vom analiza în articolul de față dinamica potențialului sportiv al principalelor puteri din arena olimpică. Astfel, din analiza campionatelor mondiale care ne interesează pe anul 1966 (28) și 1967 (22) rezultă următorul raport de forțe (tabelul nr. 1), după numărul de victorii..**

**Reținem poziția fruntașă a României care se reconfirmă și în calculul titlurilor europene, adiționate în cei doi ani analizați (tabelul nr. 2)**

**Datele dovedesc, în acest mod, că țara noastră dispune de un real potențial sportiv, manifestat prin valorile de prim rang pe care le posedă într-un număr de ramuri sportive. Așa se explică poziția ei avansată, față de multe țări cu veche și bogată tradiție în acest domeniu.**

**Desfășurarea de forțe sportive exprimate de tabelele amintite mai evidențiază apariția unei noi puteri de talie mondială — Republica Democrată Germană. Atît în sporturile estivale, cît și în cele de iarnă, cu predominanță olimpice, sportivii Republicii Democrate Germane se situează printre protagoniști.**

**De asemenea, se observă graficul ascendent al sportivilor Franței, explicabil prin politica și investițiile efectuate în scopul ridicării prestigiului ei sportiv. Comparînd punctajul primelor 25 de țări participante la Jocurile Olimpice de la Roma, din anul 1960, și cele de la Tokio, din anul 1964, rezultă unele modificări, care nu ating însă senzaționalul. Delegațiile olimpice ale S.U.A., Japoniei și ale echipei unite a Germaniei au înregistrat salturi evidente, pe cînd cele ale U.R.S.S., Italiei, Australiei, au pierdut puncte prețioase. Anul 1967 a însemnat însă, pentru o parte dintre cele ce înregistraseră un oarecare declin, prilej de redresare, judecînd după punctajul convențional obținut în bilanțul marilor competiții. U.R.S.S., S.U.A., Republica Democrată Germană, Canada, România, Franța și Cehoslovacia sînt țările care au marcat progrese notabile (tabelul nr. 3).**

*Tabelul 2*

| Nr. crt. | TARA | Campionatele europene 1966 | Campionatele europene 1967 | TOTAL |
|---|---|---|---|---|
| 1 | U.R.S.S. | 34 | 47 | 81 |
| 2 | R.D.G. | 16 | 12 | 28 |
| 3 | R.F.G. | 3 | 13 | 16 |
| 4 | FRANȚA | 9 | 6 | 15 |
| 5 | POLONIA | 7 | 8 | 15 |
| 6 | ROMÂNIA | 2 | 9 | 11 |
| 7 | UNGARIA | 5 | 6 | 11 |
| 8 | ITALIA | 5 | 5 | 10 |
| 9 | ANGLIA | 5 | 5 | 10 |
| 10 | OLANDA | 7 | 3 | 10 |
| 11 | CEHO-SLOVACIA | 2 | 7 | 9 |
| 12 | TURCIA | 2 | 5 | 7 |

*Tabelul 3*

| Nr. crt. | TARA | PUNCTAJ J.O. 1964 | PUNCTAJ CAMP. 1967 | DIFERENȚA ± |
|---|---|---|---|---|
| 1 | U.R.S.S. | 608,3 | 739,0 | +139,7 |
| 2 | S.U.A. | 581,3 | 714,0 | +132,7 |
| 3 | R.D.G. | 132,0 | 262,0 | +130,0 |
| 4 | UNGARIA | 174,0 | 175,0 | + 1,0 |
| 5 | JAPONIA | 234,0 | 172,0 | — 62,0 |
| 6 | R.F.G. | 205,5 | 172,0 | — 32,5 |
| 7 | POLONIA | 151,5 | 149,0 | — 2,5 |
| 8 | FRANȚA | 97,0 | 120,5 | + 23,5 |
| 9 | CEHO-SLOVACIA | 101,0 | 115,5 | + 14,5 |
| 10 | ROMÂNIA | 94,5 | 115,0 | + 21,0 |
| 11 | ITALIA | 185,0 | 101,5 | — 83,5 |
| 12 | ANGLIA | 132,5 | 87,5 | — 45,0 |

**Evident, relațiile pe care le stabilim cu ajutorul acestor date ne oferă elemente de judecată relativă, pentru că nu cunoaștem în profunzime orientările pe care forurile de specialitate ale țărilor amintite le-au adoptat în cei doi ani preolimpici. Aceasta este, de altfel, rațiunea pentru care nu angajăm în analiză cifrele consemnate în cele trei săptămîni preolimpice consecutive, cărora le acordăm o valoare limitată, datorită caracterului experimental. Cu tot nivelul și numărul convingător al medaliilor obținute de sportivii români în campionatele mondiale și europene, din cei doi ani premergători anului olimpic, nu putem printr-o simplă extensiune să anticipăm evoluția sportivilor noștri la aceste întreceri. Programul Jocurilor Olimpice de la Mexico nu se suprapune decît parțial celorlalte mari competiții amintite. Preponderența și valoarea probelor sporturilor individuale, îndeosebi ale atletismului, natației, atleticii grele, scrimei și tirului, modifică caracterul și realitățile unei astfel de întreceri. Insuficiențele noastre, nerecuperate încă în majoritatea probelor atletice și în totalitatea celor care aparțin natației, explică neconcordanța între cotele sportivilor români în întrecerile mondiale și cele olimpice. Prinmele sînt izolate în realitatea lor, ultimele au un caracter de sinteză. De aceea, o analiză a posibilităților noastre olimpice trebuie făcută, în primul rînd, în funcție de parametrii proprii numai Jocurilor Olimpice și corelat, într-o oarecare măsură, cu evoluțiile avute de sportivii români la edițiile anterioare, ale acestora.**

*Tabelul nr. 4*

| Nr. crt. | TARA | NUMĂRUL Participanților | Punctelor obținute | Medaliilor obținute | Sportivilor deplasați pentru o medalie | Punctelor realizate de un sportiv | Ramurilor sportive la care participă țările |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | U.R.S.S. | 332 | 608,3 | 96 | 3,46 | 1,8 | 18 |
| 2 | S.U.A. | 361 | 581,8 | 90 | 4,01 | 1,6 | 18 |
| 3 | GERMANIA (Echipa unită) | 374 | 337,5 | 50 | 7,48 | 0,90 | 18 |
| 4 | JAPONIA | 354 | 235,0 | 29 | 12,20 | 0,66 | 20 |
| 5 | ITALIA | 174 | 185,0 | 27 | 6,80 | 1,00 | 18 |
| 6 | UNGARIA | 195 | 174,0 | 22 | 8,86 | 0,90 | 17 |
| 7 | POLONIA | 144 | 151,5 | 23 | 6,26 | 1,05 | 12 |
| 8 | ANGLIA | 197 | 132,5 | 18 | 10,94 | 0,67 | 16 |
| 9 | AUSTRALIA | 257 | 126,5 | 19 | 13,52 | 0,49 | 17 |
| 10 | CEHO-SLOVACIA | 108 | 101,0 | 14 | 7,70 | 0,93 | 13 |
| 11 | FRANȚA | 239 | 97,0 | 15 | 15,93 | 0,40 | 14 |
| 12 | ROMÂNIA | 163 | 94,5 | 12 | 13,58 | 0,58 | 14 |

**Datele cuprinse în tabelul nr. 4, conțin principalii parametri ai ultimei ediții a Jocurilor Olimpice de la Tokio. Există o evidentă relație cantitativă între numărul participanților înscriși, numărul probelor la care au participat și punctele aduse delegației din care fac parte. Cele mai avantajoase relații, privind numărul medaliilor și punctelor repartizate pe cap de sportiv, le prezintă delegațiile sovietică și americană. Eficiența sportivilor noștri este de 3—4 ori mai mică decît a sportivilor care au compus aceste delegații. Ea depășește doar pe cea a sportivilor francezi și australieni. Dar, deși numărul sportivilor noștri clasificați în primele 6 locuri ale celor 11 sporturi, din cele 14 la care au participat, a fost la Tokio mai mare decît la celelalte ediții ale Jocurilor Olimpice (tabelul nr. 6), al punctelor, de asemenea, numărul medaliilor a fost mai mic față de cel obținut la Melbourne, iar locul ocupat în clasamentul general a fost mai slab (XII).**

## RETROSPECTIVĂ — TOKIO

**Cele 14 loturi, pe ramuri de sport, deplasate la Tokio, se divid, după criteriul rezultatelor, în trei grupe. În prima se situează loturile care nu au adus nici o contribuție la „zestrea" delegației noastre. Este cazul ciclismului, care a frustrat delegația de eventuale puncte („absența" unui ciclist de la startul probei de 100 de km, din motive care par să fi avut legătură cu controlul antidoping), al canotajului academic, lipsit la vremea aceea de valoare olimpică, al gimnasticii masculine, fără maturitatea marilor concursuri și al luptelor libere, care dovediseră anterior că se găsesc doar în pragul afirmării pe plan mondial. În această grupă sîntem obligați să situăm și boxul, care deși s-a prezentat cu sportivi bine pregătiți (8 boxeri au intrat în sferturile de finală), nu a obținut nici o medalie.**

**În grupa a doua se încadrează loturile care și-au adus contribuția la punctajul general, dar fără să-și fi îndeplinit, unele din ele, nici măcar minimum de rezultate scontate. Mai întîi echipa de volei masculin (lipsă totală de formă sportivă), echipa de fotbal (greoaie, lipsită de personalitate, timorată, în ciuda experienței jucătorilor care au compus-o), echipa de polo (plină de greșeli de ordin tactic și încărcată de nervozitate), echipa feminină de gimnastică (fără prospețime și fantezie în combinații), halterele (avînd în Fiți Balaș un component nepregătit pentru un astfel de concurs) și voleiul feminin (care n-a strălucit din cauza mediei de vîrstă relativ ridicată). În acest grup se situează și scrima, în special echipa feminină, care s-a comportat sub orice nivel, neputînd acumula decît trei puncte în concursul individual și pe echipe.**

**Grupa a treia aparține loturilor care au îndeplinit, unele chiar au depășit, previziunile. În primul rînd atletismul, în special cel feminin (singurul care a dat satisfacție maximă), apoi caiacul-canoea, luptele greco-romane și tirul.**

*Tabelul 5*

| Nr. crt. | Ramura și proba sportivă | NUMĂR Participanți pregătire-1964 | Participanți la J.O. 1964 |
|---|---|---|---|
| 1 | ATLETISM | 38 | 12 |
| 2 | BOX | 9 | 9 |
| 3 | CAIAC-CANOE | 44 | 15 |
| 4 | CANOTAJ ACADEMIC | 26 | 7 |
| 5 | CICLISM | 9 | 5 |
| 6 | GIMNASTICĂ FEMININ | 10 | 7 |
| 7 | GIMNASTICĂ-MASCULIN | 6 | 6 |
| 8 | HALTERE | 6 | 2 |
| 9 | LUPTE GRECO-ROMANE | 12 | 7 |
| 10 | LUPTE LIBERE | 7 | 4 |
| 11 | SCRIMĂ | 18 | 12 |
| 12 | TIR | 20 | 9 |
| 13 | FOTBAL | 28 | 20 |
| 14 | POLO | 16 | 10 |
| 15 | VOLEI-FEMININ | 15 | 12 |
| 16 | VOLEI-MASCULIN | 16 | 10 |
| | TOTAL | 280 | 147 |

**Relația dintre numărul sportivilor români participanți la Jocurile Olimpice de la Tokio și cel al medaliilor și punctelor obținute de către ei, comparativ cu cea a altor țări (tabelul nr. 4), arată, pe de o parte, că delegația noastră a fost amplificată cantitativ, evident datorită crizei de valori sportive (tabelul nr. 5), iar pe de altă parte, că numărul sportivilor reprezentanți ai Jocurilor sportive a fost relativ mare față de eficiența lor. Calificarea echipei noastre de fotbal, prezența lotului de polo și includerea voleiului masculin și feminin în programul Jocurilor Olimpice au mărit procentajul jocurilor sportive în potențialul nostru olimpic. Dar, relația simplă dintre cei 54 de sportivi ai acestor loturi (34,7 la sută din totalul efectivului), și cele 10 puncte realizate de ei (10%) din totalul punctajului delegației), demonstrează atît lipsa randamentului cît și a valorii lor olimpice, în momentul respectiv. Desigur, calculul scoate în relief diferența sensibilă dintre valoarea investițiilor și efectele obținute.**

## ATLETISMUL ȘI ÎNOTUL — CELE MAI PRODUCTIVE RAMURI

**Problema „randamentului" anumitor probe și ramuri sportive individuale s-a impus, încă de la Jocurile Olimpice din anul 1960. Și, într-adevăr, rezultatele de la Tokio au confirmat calculele statistice ale edițiilor precedente ale Jocurilor Olimpice care demonstrau eficiența deosebită a atletismului și înotului, urmate de box, haltere, gimnastică, lupte, tir și scrimă.**

**Un calcul, în acest sens, arată că toate țările clasate înaintea noastră au acumulat punctele necesare prin participarea masivă la aceste sporturi, dintre care se detașează atletismul și înotul. Această precizare nu vrea să sugereze ideea scoaterii jocurilor sportive din preocupările noastre olimpice, ci doar mărirea atenției în alegerea și pregătirea lor.**

**Tot din punctul de vedere al randamentului participării delegației noastre olimpice, subliniem următorul aspect: delegația feminină a țării noastre, în pofida comportării submediocre a scrimerelor, a ocupat la Tokio locul VII în clasamentul general, fapt care impune necesitatea intensificării căutărilor în direcția selecției și pregătirii masive a sportivilor, la probele incluse în programul olimpic.**

*Tabelul nr 6*

| J.O. DE LA ROMA 1960 | | | J.O. DE LA TOCHIO-1964 | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Țara | Locul ocupat | Nr. de puncte | Țara | Locul ocupat | Nr. de puncte |
| POLONIA | VI | 148,0 | AUSTRALIA | IX | 126,5 |
| JAPONIA | VII | 146,5 | CEHO-SLOVACIA | X | 101,0 |
| AUSTRALIA | VIII | 140,3 | FRANȚA | XI | 97,0 |
| ANGLIA | IX | 1 4,8 | ROMÂNIA | XII | 94,5 |
| ROMÂNIA | X | 78,0 | OLANDA | XIII | 70,0 |
| CEHO-SLOVACIA | XI | 76,0 | SUEDIA | XIV | 68,5 |
| FRANȚA | XII | 64,5 | BULGARIA | XV | 65,5 |

**O ultimă constatare, oferită de cercetarea configurației clasamentelor neoficiale pe națiuni. Dacă la Jocurile Olimpice de la Roma delegația noastră s-a situat în fruntea unui pluton de țări detașat de grupul fruntaș printr-un număr de 50 de puncte, la Jocurile Olimpice de la Tokio clasamentul ne-a plasat la sfîrșitul acestui pluton, despărțit de grupul următor cu peste 20 de puncte (tabelul nr. 6). Această relație sugerează că la Mexico și în continuare, lupta pentru locurile fruntașe se va ascuți și că departajarea locurilor 8—12 se va face printr-un număr tot mai mic de puncte (dacă, evident, nu vor interveni elemente noi, neașteptate în potențialul sportiv al țărilor care se întrec în această zonă a ierarhiei olimpice).**

## CAUZELE EMOȚIILOR NOASTRE

**După încheierea Jocurilor Olimpice de la Tokio au fost analizate cam sumar motivele care au determinat comportarea inegală a loturilor noastre și apoi s-a trecut la acțiunea de nominalizare a sporturilor, ca bază a selecției pentru Mexico. Fie că aceste planificări nu s-au întemeiat pe cercetarea realităților, fie că nu au fost însoțite corespunzător de coordonatele materiale necesare, sau că au apărut interferențe de ordin social, rezultatul acțiunii s-a dovedit neconcludent. Mulți dintre sportivii nominalizați nu au înregistrat salturile preconizate, sau pur și simplu au dispărut din evidență. La aceste cauze trebuie adăugat și procesul de instruire care nu urmează pasul înnoirilor și al exigențelor sportive înregistrate pe plan mondial. Lipsa unei evidențe pedagogice riguroase, a reținerii față de controlul medical, a nerespectării investigațiilor ritmice nu permite o cunoaștere profundă a biologiei și psihicului sportivului.**

**Aceste insuficiențe, care rămîn, în pofida oricăror rezultate ce s-ar obține la Mexico, se explică într-o oarecare măsură și prin modificarea structurii organizatorice a pregătirii olimpice. În timp ce majoritatea țărilor avansate organizează, în special în anii olimpici, cantonamente centralizate, cu o coordonare unică, forurile noastre, pe baza concluziilor analizei participării sportivilor români la Jocurile Olimpice de la Tokio, au hotărît ca de data aceasta răspunderea directă a pregătirii să revină federațiilor de specialitate. Măsura își are motivația ei, dar soluția păstrează caracterul experimentării.**

**De aceea, emoțiilor cu care întovărășim delegația României la Mexico le adăugăm curiozitatea noastră pentru verificarea ipotezelor aplicate și a constatărilor obiective științifice. Dincolo însă, de raționamente nutrim speranța că delegația noastră olimpică va aduce prin comportarea sa rezultate care să onoreze sportul românesc.**

# SPERANȚE LEGATE DE O NOUĂ EDIȚIE A CAMPIONATULUI

*(Urmare din pag. 1)*

vinciali care, în ciuda unor evidente și verificate posibilități, nu manifestă suficientă ambiție, pasiune și dorință de afirmare. O singură excepție: jucătorii din Galați și antrenorul Vasiliu Petrică, (în ediția trecută și în jocurile din „Cupa României" echipa a dovedit că poate produce lovituri de teatru) este desigur, mult prea puțin față de ce se așteaptă de la baschetul din provincie. Asemenea surprize ca cea furnizată de Politehnica Galați, sînt dorite și în noua ediție a campionatului. Dar numai astfel de surprize și nu din cele oferite în trecut la *Iași, Oradea* sau *Constanța*, unde uneori rezultatele au reflectat mai puțin pregătirea fizică, tehnică sau tactică și mai mult niște aranjamente de culise.

Preocupările din vara acestui an pentru continuitate în pregătire, participarea mai puțin formală ca în trecut la etapele „Cupei României", un contact mai strîns cu baschetul internațional de calitate, echilibrarea unor valori de echipe prin politica transferurilor, promovarea cu curaj a unor tineri talentați și înalți, ne-au format convingerea că în actuala ediție, următoarele echipe vor avea un cuvînt greu de spus în stabilirea clasamentului: Dinamo, Steaua, Politehnica București și Galați, Universitatea din Cluj și Timișoara, Rapid și I.E.F.S. Ambițiile noilor promovate ICHF și Politehnica Brașov au și ele o bază reală și pot contribui la crearea unei divizii echilibrate. Politehnica Iași și Farul au datoria să infirme reproșurile care li se aduc și poate că „din mers" vor reuși să suplinească unele carențe cu rădăcini adînci. Dar, acest lucru — numai într-o primă etapă.

Ce așteptăm de la noua ediție a acestei mari confruntări sportive pe plan național?

— procentajele mai bune la aruncările libere și din teren (deci pregătire individuală și pasiune gen *Folbert, Nedef, Fodor*). Anul trecut numai două scoruri au trecut peste 100 de puncte și acestea în turul campionatului;

— forță de atac sub panou și pivoți care să înscrie peste 25 de puncte pe meci (deci, pregătire tehnică și multilaterală, individualizare și... pasiune gen *Emanoil Răducanu, Liviu Naghi*).

— apărarea pressing să domine (deci, pregătire fizică și de voință, pasiune așa cum au arătat componenții echipei naționale în competițiile anului 1967). Federația va acorda în anul 1969 premii speciale antrenorilor și echipei care vor practica cel mai bun pressing;

— formele de control să nu rămînă „trecute" numai în buletinul federației;

— jucătorii tineri să nu mai facă atîta tușe (ca la I.E.F.S. anul trecut — atenție Steaua anul acesta);

— jucătorii înalți să joace

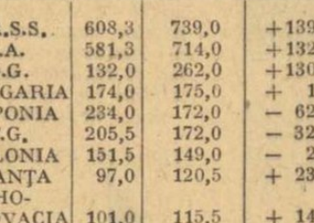

foarte mult (chiar dacă încă nu-și aduc randamentul dorit).

Paralel cu participarea în campionatul național, în „Cupa campionilor europeni" și „Cupa cupelor" jucătorii de la Dinamo și Steaua vor trebui să confirme încrederea și așteptările numeroșilor susținători și pasionați ai baschetului, să facă risipă de ambiție și efort.

Un campionat național de calitate poate și trebuie să fie premisa succeselor viitoare ale noii generații pe care baschetul masculin din țara noastră și-a format-o. Este datoria de onoare a antrenorilor și jucătorilor noștri.